



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 6/2012-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 30. mája 2012 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ivetty Macejkovej a sudcu Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť Mgr. D. S., T., zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. C., s. r. o., N., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 150/2009 a takto

### **r o z h o d o l :**

1. Okresný súd Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 150/2009 p o r u š i l základné právo Mgr. D. S., na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.
2. Okresnému súdu Trenčín prikazuje konať vo veci sp. zn. 14 C 150/2009 bez zbytočných prieťahov.

3. Mgr. D. S. priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Trenčín povinný zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. Mgr. D. S. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 261,82 € (slovom dvestošesťdesiatjeden eur a osemdesiatdva centov), ktoré je Okresný súd Trenčín povinný vyplatiť na účet Advokátskej kancelárie JUDr. C., s. r. o., N., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 6/2012-14 zo 6. marca 2012 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Mgr. D. S., T. (ďalej aj „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 150/2009.

*Zo sťažnosti najmä vyplýva, že „Dňa 18.05.2009 sťažovateľ uplatnil svoj nárok ako protinávrh na súde na pojednávaní v právnej veci vedenej na Okresnom súde v Trenčíne pod sp. zn.: 14C/171/2008. Okresný súd v Trenčíne rozhodol dňa 18.05.2009 uznesením, č. k.: 14C/171/2008-91 o vylúčení tohto protinávru sťažovateľa na samostatné konanie, ktoré je v súčasnosti na Okresnom súde v Trenčíne vedené pod sp. zn.: 14C/150/2009.*

*Nakoľko sme v tejto právnej veci z odôvodnených dôvodov žiadali Okresný súd v Trenčíne o oslobodenie sťažovateľa od súdnych poplatkov a Okresný súd v tomto smere nepodstúpil žiaden krok, z toho dôvodu sme žiadali dňa 01.03.2010 Okresný súd v Trenčíne*

*o informáciu v akom štádiu sa nachádza oslobodenie sťažovateľa od súdnych poplatkov ako aj konanie vo veci samej. Na uvedenú žiadosť sme nedostali zo strany Okresného súdu v Trenčíne žiadnu odpoveď. Z toho dôvodu sme dňa 26.05.2010 podali predsedníčke Okresného súdu v Trenčíne sťažnosť na prieťahy v konaní. Táto sťažnosť už nezostala bez odozvy, nakoľko nám bola dňa 17.06.2010 doručená odpoveď Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 10.06.2010. Predmetom tohto listu bolo oznámenie o tom že dňa 04.06.2010 bolo uznesením č. k.: 14C/150/2009-63 sťažovateľovi priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, ktoré nám bude v najbližšej dobe doručené. Zároveň nás pani predsedníčka Okresného súdu v Trenčíne týmto listom uistila, že zákonnú sudkyňu upozornila na povinnosť konať vo veci plynule, bez zbytočných prieťahov a taktiež sa zaviazala, že bude vec sledovať v pravidelných intervaloch a to až do jej právoplatného skončenia.*

*Následne na to sa dňa 08.09.2010 na Okresnom súde v Trenčíne uskutočnilo pojednávanie v právnej veci navrhovateľa Mgr. D. S. proti odporcovi Mestu T. o zaplatenie sumy 45.177,- Eur. Po prejednaní veci bolo predmetné pojednávanie odročené na neurčito za účelom poskytnutia 7 dňovej lehoty na upresnenie žaloby, s tým, že táto bude zaslaná druhej strane na vyjadrenie.*

*Dňa 19.10.2010 bola Okresnému súdu v Trenčíne zaslaná špecifikácia a doplnenie žaloby v právnej veci navrhovateľa Mgr. D. S. proti odporcovi Mestu T. o zaplatenie sumy 45.177 Eur.*

*Okresný súd v Trenčíne v tejto právnej veci vytýčil termín pojednávania na deň 13.12.2010. Pojednávanie sa dňa 13.12.2010 uskutočnilo, s tým, že bolo odročené na neurčito za účelom, že PZ žalobcu, zistí kedy je žalobca na území SR, kedy bude možné ho vypočuť s tým, nech predloží doklady, aké konkrétne investície na predmetnej stavbe vykonal a to faktúry od jednotlivých firiem, ktoré mu vykonávali práce, objednávky, čokoľvek čo preukazuje akým spôsobom boli investície vykonané. Sťažovateľ neodkladne po pojednávaní uskutočnenom dňa 13.12.2010, prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaslal Okresnému súdu v Trenčíne dňa 21.12.2010 e-mail, v ktorom súdu oznámil, kedy sa sťažovateľ nachádza na území SR. V nadväznosti na uvedené došlo zo strany právneho zástupcu sťažovateľa dňa 13.06.2011 k zaslaniu vyjadrenia a dňa 14.06.2011 k zaslaniu žiadosti o vytýčenie pojednávania spolu s oznámením o tom, kedy sa sťažovateľ zdržiava na území SR...*

*Postup Okresného súdu v priebehu celého súdneho konania naznačuje existenciu zbytočných prieťahov, pričom nás predsedníčka Okresného súdu v Trenčíne, JUDr. M. J., listom zo dňa 10.06.2010 uistila, že bude vec sledovať v pravidelných intervaloch aby nedošlo k zbytočným prieťahom...*

*Od štátu sa vyžaduje, aby jeho orgány s právomocou a príslušnosťou o veci rozhodnúť zostupovali s náležitou usilovnosťou a vec rýchlo vybavili (ECKLE CASE, s. 39), čo bolo v prípade sťažovateľa porušené.*

*V tomto prípade konajúci súd teda Okresný súd v Trenčíne ako súd prvého stupňa... do dnešného dňa, nepostupoval tak, aby ochrana sťažovateľovho práva na súdnu ochranu bola zabezpečená v primeranej lehote. Prieťahy v konaní vykazuje najmä skutočnosť, že Okresný súd od pojednávania uskutočneného dňa 13.12.2010 neurobil už 11 mesiacov žiadny úkon, ktorý by smeroval k prejednaniu a rozhodnutiu vo veci.*

*Svojou nečinnosťou súd porušil právo sťažovateľa, ktoré mu dáva čl. 48 ods. 2 Ústavy SR...*

*Predsedníčka Okresného súdu v Trenčíne JUDr. M. J. dňa 10.06.2010 v odpovedi na sťažnosť v konaní uviedla, že zákonnú sudkyňu upozorní na jej povinnosť konať vo veci plynule a bez zbytočných prieťahov. Taktiež predsedníčka Okresného súdu ubezpečila sťažovateľa, že bude vec osobne a v pravidelných intervaloch sledovať a to až do jej právoplatného skončenia.*

*...Od ústavného súdu sťažovateľ požaduje primerané finančné zadosťučinenie v sume 10.000,- Eur. Takto uplatnenú sumu primeraného zadosťučinenia odôvodňuje tým, že právna neistota, v ktorej sa sťažovateľ dlhodobo nachádza spôsobuje značnú materiálnu ujmu v ušlých ziskoch.“*

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

*„Základné právo sťažovateľa Mgr. D. S., T..., upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR bolo postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn.: 14C/150/2009 porušené.*

*Okresnému súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn.: 14C/150/2009 prikazuje konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie meritórne rozhodnutá.*

*Sťažovateľovi Mgr. D. S., T..., priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 10.000,- Eur (slovom: desaťtisíc Eur) a náhradu trov konania ktoré je Okresný súd Trenčín povinný vyplatiť sťažovateľovi a to do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“*

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Na výzvu ústavného súdu sa k prijatej sťažnosti vyjadrila predsedníčka okresného súdu, ktorá uviedla:

*„Vec tunajšieho súdu sp. zn 14C/150/2009 bola vylúčená na samostatné konanie rozhodnutím súdu zo dňa 18.05.2009 sp. zn. 14C/171/2008-91, a to v rámci konania o neplatenie nájomného, v ktorom sťažovateľ Mgr. D. S. uplatnil nárok na zaplatenie investícií do prenajatých nehnuteľností, bez akejkoľvek bližšej špecifikácie.*

*JUDr. M. C. prevzal právne zastúpenie sťažovateľa – žalobcu vo veci 14C/150/2009 dňa 21.08.2009... Nespresnil však žalobu natoľko, aby sa dalo o nej vo veci pojednávať. Dôkazy, o ktoré žalobca opieral údajné investície... boli súdu, ako aj žalovanému..., známe už z konania vo veci 14C/171/2008 a žalovaný ich v celom rozsahu spochybňoval, lebo boli vypracované len na základe ústnych vyjadrení žalobcu, bez akýchkoľvek písomných podkladov o rozsahu investícií. Advokát žalobcu podal dňa 22.09.2009 žiadosť o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Súd nepovažoval doklady predložené žalobcom za týmto účelom za postačujúce, preto bol žalobca vyzvaný k tomu, aby zaslal potvrdenie o majetkových pomeroch.*

*Súd vytýčil v predmetnej veci pojednávanie na deň 08.09.2010, aby sa pokúsil odstrániť vady žaloby priamo na pojednávaní so žalobcom, pretože dovtedy nebola žaloba riadne špecifikovaná. Na uvedené pojednávanie súd predvolal v dostatočnom časovom predstihu (predvolania expedoval dňa 07.07.2010 a pojednávanie sa malo konať dňa 08.09.2010), tak advokáta ako aj žalobcu, pričom žalobca si predvolanie na pojednávanie nevyzdvihol v odbernej lehote a jeho advokát nezabezpečil jeho účasť s tvrdením, že žalobca*

je na zahraničnej pracovnej ceste. Tým žalobca zmaril pojednávanie, jeho advokát o veci nebol informovaný, a preto súd musel pojednávanie odročiť. Advokát žalobcu sám žiadal na pojednávaní o poskytnutie lehoty 7 dní, aby spresnil, z čoho pozostávajú investície a čoho sa vlastne žalobca domáha. Dňa 21.10.2010 advokát žalobcu upravil žalobu a túto rozšíril o zaplatenie úrokov z omeškania, ale nepredložil vôbec žiadne doklady, pričom súd vytýčil ďalší termín pojednávania na 13.12.2010, na ktoré sa žalobca opätovne nedostavil. Súd žiadal advokáta žalobcu po 2 zmarených pojednávaniach, aby mu oznámil, kedy sa jeho klient dostaví na územie Slovenskej republiky, aby ho súd mohol vypočuť, lebo bez jeho účasti nemohol (podľa zákonnej sudkyne) v konaní pokračovať. Žalobca informoval súd, že bude na Slovensku v januári 2011 a prvé dva týždne februára 2011. Podľa tvrdenia sudkyne už mala na tieto termíny vytýčené ďalšie pojednávania, preto podľa nej nebolo možné žalobcu vypočuť. Ďalší možný termín, ktorý oznámil advokát žalobcu ako taký, ktorého by sa mohol žalobca zúčastniť osobne bolo 23., 24., 29. a 30.06.2011, a toto oznámil súdu až 16.06.2011 a podľa zákonnej sudkyne nebolo možné termíny pojednávania ani výsluchu zrealizovať v tak krátkom čase.

Dňa 24.11.2011 podal advokát žalobcu ďalšiu zmenu žaloby, ktorým úplne zmenil pôvodne uplatnený nárok na investície a domáhal sa rozšírenia žaloby aj o náhradu škody 359.357,- € s prísl. Súd vytýčil termín pojednávania na deň 02.04.2012, kedy došlo k špecifikácii uplatneného nároku.

*Z uvedených okolností vyplýva, že žalobca sa podieľal na prieťahoch súdu.“*

## II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil takýto priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 14 C 150/2009:

Dňa 18. mája 2009 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie. Na tomto pojednávaní bol na samostatné konanie vylúčený protinávrh žalovaného – Mgr. D. S. na zaplatenie sumy 45 177 € v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 171/2008.

Dňa 17. augusta 2009 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku 2 710, 50 € v lehote 10 dní.

Dňa 22. septembra 2009 právny zástupca sťažovateľa JUDr. C. doručil okresnému súdu „*návrh na oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 ods. 1 zákona 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok*“.

Dňa 22. septembra 2009 okresný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby v lehote 10 dní doručil vyplnené tlačivo „*Potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch...*“.

Dňa 12. októbra 2009 právny zástupca sťažovateľa telefonicky požiadal o predĺženie lehoty.

Dňa 16. októbra 2009 právny zástupca sťažovateľa doručil vyplnené tlačivo.

Dňa 4. júna 2010 okresný súd uznesením č. k. 14 C 150/2009-63 priznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov (právoplatnosť nadobudlo 26. júna 2010.)

Dňa 10. júna 2010 predsedníčka okresného súdu upozornila sudcu na povinnosť konať plynulo.

Dňa 5. augusta 2010 právny zástupca sťažovateľa doručil znalecký posudok.

Dňa 8. septembra 2010 sa uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľ bol prítomný. Za odporcu bola prítomná právna zástupkyňa. Pojednávanie bolo odročené na neurčito pre účely poskytnutia 7-dňovej lehoty na upresnenie žaloby s tým, že táto bude zaslaná žalovanej strane na vyjadrenie.

Dňa 21. septembra 2010 právny zástupca sťažovateľa faxom doručil žiadosť o poskytnutie dodatočnej lehoty 10 dní pre účely „*celkovej sumarizácie a podania uceleného návrhu*“.

Dňa 21. októbra 2010 doručil sťažovateľ „*špecifikáciu a doplnenie žaloby*“.

Dňa 16. novembra 2010 okresný súd požiadal Mesto T. o zaslanie spisu sp. zn. V 2003/516/SP/ZA a sp. zn. V2003/1086/UR/ZA.

Dňa 3. decembra 2010 Mesto T. doručilo žiadané spisy.

Dňa 15. júna 2011 sťažovateľ doručil „*vyjadrenie*“.

Dňa 16. júna 2011 právny zástupca sťažovateľa doručil „*žiadosť*“, v ktorej oznamuje, že jeho klient sa bude na území Slovenskej republiky nachádzať 23., 24., 29. a 30. júna 2011.

Dňa 24. novembra 2011 podpredseda okresného súdu upozornil konajúceho sudcu na povinnosť konať vo veci plynulo.

Dňa 24. novembra 2011 doručil právny zástupca sťažovateľa doplnenie podania.

Dňa 2. apríla 2012 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bol sťažovateľ prítomný. Bolo odročené na neurčito pre účely poskytnutia lehoty na predloženie doplnenia dokazovania. Sťažovateľ mal predložiť fotodokumentáciu.

### III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 150/2009 dochádzalo k porušovaniu ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov...

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre s'ťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd môže prisvedčiť konajúcemu súdu, že ide o vec skutkovo zložitú. S'ťažovateľ návrh na začatie konania neuplatnil dostatočným spôsobom a ani dôkazy o svojich tvrdeniach nepredložil tak, aby okresný súd mohol o jeho nedostatočne špecifikovanom nároku bez ďalšieho rozhodnúť. Z právneho hľadiska však nemožno vec posúdiť ako zložitú.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania s'ťažovateľa v preskúmanom konaní, ústavný súd zistil, že s'ťažovateľ, ktorý namieta priet'ahy v konaní, sám k týmto určitou mierou prispel. Niekoľkomesačné priet'ahy spôsobil s'ťažovateľ podaním nedostatočne špecifikovanej žaloby a nezaplatením súdneho poplatku spolu s návrhom na začatie konania, na zaplatenie ktorého ho súd musel vyzývať. Na doplnenie jeho žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov ho konajúci súd musel taktiež vyzývať. S'ťažovateľ niekoľkokrát žiadal konajúci súd o predĺženie lehoty na predloženie písomností (12. októbra 2009 a 21. septembra 2010). Nesplnil si ani povinnosť uloženú mu okresným súdom na pojednávaní 2. apríla 2012. V žiadnom smere nedoplnil dokazovanie a nepredložil ani potrebnú fotodokumentáciu, hoci z dôvodu ich obstarania okresný súd konanie odročil. Tieto okolnosti ústavný súd nemohol nepripísať na ľarchu s'ťažovateľa.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci, pričom dospel k záveru, že okresný súd od decembra 2010 do apríla 2012 nepostupoval v konaní dostatočne efektívne, nevykonával vo veci úkony, ktoré by smerovali k čo

najrýchlejšiemu odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa, nevynímajúc ani razantnejší postup (požitie poriadkových opatrení) voči účastníkom konania, ktorí nedodržiavali lehoty na predkladanie návrhov na dokazovanie či listinné dôkazy. Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas minimálne jedného roka a štyroch mesiacov okresný súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedené obdobie nečinnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné priesťahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné, pretože k uvedenej nečinnosti, a teda k priesťahom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania sťažovateľa, ale predovšetkým v dôsledku nečinnosti okresného súdu. Ústavný súd pritom už opakovane uviedol, že ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie veci, a teda vykonanie spravodlivosti bez zbytočných priesťahov.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vo výroku v bode 1 vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priesťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľom ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priesťahov.

Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ navrhol priznať mu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10 000 € z dôvodu, že „*právna neistota, v ktorej sa dlhodobo nachádza spôsobuje značnú materiálnu ujmu v ušlých ziskoch*“.

Ústavný súd vychádzajúc zo zásad spravodlivosti so zreteľom na konkrétne okolnosti danej veci, najmä na sťažovateľov podiel na zbytočných priet'ahoch v napadnutom konaní, a riadiac sa úvahou, že účelom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je zmiernenie ujmy pocit'ovanej v dôsledku zbytočných priet'ahov, považoval za primerané sťažovateľovi priznať finančné zadosťučinenie v sume 1 000 €.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie sťažnosti). Za dva úkony vykonané v roku 2011 patrí odmena v sume dvakrát po 123,50 € (teda 247 €) a dvakrát režijný paušál v sume 7,41 € (teda 14,82 €). Náhrada trov právnej služby advokátom celkovo tvorí sumu 261,82 € v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. mája 2012